

ת"פ 40638/06/10 - מדינת ישראל נגד אור אלל - קבוע ל- 9.3.15, הוננאו בלאי - נדון, ווסה פלקה, נגה יצחק - נדון

בית משפט השלום ברחובות

01 מרץ 2015

ת"פ 40638-06-10 מדינת ישראל נ' אלל ואח'
ת"פ 58650-01-14 מדינת ישראל נ' פלקה

בפני כב' השופטת אפרת פינק

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. אור אלל - קבוע ל- 9.3.15

2. הוננאו בלאי - נדון

3. ווסה פלקה

4. נגה יצחק - נדון

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עדי סעדיה

הנאשם 3 בעצמו

ב"כ הנאשם 3 עו"ד עזרא יצחקי מהסנגוריה הציבורית

מז דין

מבוא

1. הנאשם, ווסה פלקה, הורשע בשני תיקים שצורפו, כדלקמן:

א. בת"פ 40638-06-10 - בהכרעת דיני מיום 14.5.14, שניתנה לאחר הליך הוכחות, הרשעתי את הנאשם, בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין"), ובשתי עבירות של התנגדות למעצר או לחיפוש, לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], תשכ"ט - 1969 (להלן - "פקודת מעצר וחיפוש").

בהכרעת הדין קבעתי, כי ביום 25.6.10, בסביבות השעה 03:00, ברחבת הכניסה למועדון הרוקסן ברחובות, הייתה המולה גדולה. הנאשם הגיע לזירת האירוע כאשר הוא בגילופין, החל להתעמת עם שוטרים, לאחר שעצרו את נאשם מס' 2, ואף איים על השוטר שילואן באומרו לו "אהוד אין בעיה אני אגיע אליך", "חכה חכה אני זוכר שמות אני אזיין אותך אתה גמור". בנוסף, התנגד למעצר ולאחר שנעצר, התנגד לחיפוש. עוד קבעתי, כי בעת שהתנגד הנאשם למעצר ולחיפוש, הפעילו השוטרים כלפי הנאשם, כפי הנראה, כוח שהוא למעלה מכוח סביר, אך אין בכך כדי להשליך על הרשעת הנאשם.

עמוד 1

ב. בת"פ 58650-01-14 - הנאשם הורשע, לפי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, ובעבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

כתב האישום המתוקן מייחס לנאשם, כי ביום 21.9.12, סמוך לשעה 10:10, ברחוב הורוביץ ברחובות, קפץ יחד עם אחר, על גגו של רכב, כאשר הנהגת בתוכו ובעת שהיה בגילופין. הנאשם מסר לשוטרים שבקשו ממנו להזדהות, כי אין ברשותו תעודה מזהה. לאחר מכן מסר לשוטר מספר זהות בדוי, כאשר הוא צועק ומרים את קולו. בהמשך לאמור, לאור בדיקת מסוף אשר העלתה כי על הנאשם לשהות במעצר בית, הנאשם עוכב לתחנת המשטרה ברחובות. בנסיבות המתוארות, בדרך לתחנת המשטרה, איים הנאשם על שוטר, בכך שנופף באצבעו סמוך לפניו ובאומרו לו שיעלים אותו.

תסקירי שירות המבחן

2. שירות המבחן ליווה את הנאשם במשך תקופה של שלוש שנים. בעניינו של הנאשם נערכו מספר תסקירים כדלקמן: תסקיר מיום 29.11.11, תסקיר מיום 1.4.12, תסקיר מיום 30.4.12, תסקיר מיום 26.6.12 ותסקיר מיום 22.12.14.
3. בתסקירו האחרון מיום 22.12.14 תיאר שירות המבחן את קשיי הקליטה בארץ של משפחת הנאשם והמצוקה הכלכלית אליה נקלעה. כתוצאה מכך הנאשם לא זכה לתמיכה כלכלית ונאלץ להתמודד עם קשייו בכוחות עצמו. עוד התייחס שירות המבחן לעברו הפלילי המכביד של הנאשם, לרבות ריצוי מאסרים בפועל. שירות המבחן התרשם כי לנאשם דפוסי אישיות המאופיינים באימפולסיביות, קושי בריסון עצמי ועמידה בגבולות. בנוסף העריך שירות המבחן כי ייתכן שהנאשם פיתח תלות באלכוהול. שירות המבחן ניסה להפנות את הנאשם למסגרת טיפולית, אולם הנאשם התקשה לשתף פעולה.
4. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם עובד באופן תקין בחודשים האחרונים ולראשונה מכיר ביחס הישר שבין צריכת אלכוהול להתנהגותו הבעייתית לאורך השנים.
5. שירות המבחן סבור כי התערבות טיפולית משמעותית בתחום צריכת האלכוהול נחוצה לנאשם, אולם לאור סירובו להשתלב בעמותת "אפשר" על רקע רצונו להתמקד בשיקום תעסוקתי, לא בא בהמלצה טיפולית לעניין זה.
6. שירות המבחן המליץ, כי יוטל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, אשר ירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצויים, זאת על מנת להציב גבול ברור לנאשם ולהרתיעו מביצוע עבירות נוספות, וזאת לצד שמירה על תפקודו התעסוקתי של הנאשם ומניעת נסיגה ופגיעה במצבו.

טענות הצדדים

7. בטיעוניה לעונש הדגישה באת כוח התביעה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם. לדבריה, כתוצאה מביצוע עבירות נגד שוטרים נפגעו שלטון החוק ויכולתם של השוטרים לבצע את תפקידם ולשמור על בטחון הציבור. כתוצאה מביצוע עבירה של אימים נגד שוטרים נפגעות גם האוטונומיה של הפרט, בטחונו ושלוות נפשו.
8. באת כוח התביעה טענה, כי לפי פסיקת בית המשפט העליון יש להיאבק בביצוען של עבירות נגד

שוטרים ולהחמיר בעונשם של מבצעי העבירות, על מנת למנוע הישנותה של התופעה.

9. יתר על כן, הנאשם ביצע את העבירות בעת שהוא שרוי בגילופין, כפי שגם אירע בתיקים נוספים שבהן הורשע.
10. באת כוח התביעה טענה כי **בת"פ 40638-06-10** מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים לבין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, מאסר על תנאי וקנס; **ובת"פ 58650-01-14** מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים, מאסר על תנאי וקנס.
11. באת כוח התביעה ציינה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: לנאשם עבר פלילי מכביד הכולל עבירות נגד עובדי ציבור, שבגינו אף ריצה מספר תקופות מאסר, למרות גילו הצעיר; הנאשם ביצע את העבירות, כאשר תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים על תנאי; לזכותו של הנאשם יש לזקוף רק את גילו הצעיר.
12. עוד טענה באת כוח התביעה, כי יש להפעיל שני מאסרים על תנאי התלויים ועומדים נגד הנאשם: האחד, **מת"פ (רח') 1723/09** לתקופה של 7 חודשים הינו חב הפעלה בשל צירופם של שני התיקים; השני **מת"פ (רח') 3110/08** לתקופה של 5 חודשים הינו בר הפעלה.
13. באת כוח התביעה ציינה כי **בת"פ 40638-06-10** הנאשם היה נתון במעצר מיום 25.6.2010 ועד ליום 5.7.2010.
14. לאור האמור, בקשה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם בגין העבירות בהן הורשע בשני התיקים שצורפו, עונש של מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים. עוד עתרה להפעיל את שתי תקופות המאסר על תנאי, בחופף ובמצטבר, לתקופה של 8 חודשים, כך שהנאשם ירצה בסך הכל מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים. בנוסף בקשה להטיל על הנאשם עונש של מאסר על תנאי לתקופה ממושכת וקנס.
15. בטיעוניו לעונש טען בא כוח הנאשם כי המעשים אותם ביצע הנאשם בשני התיקים, אינם ברף הגבוה של העבירות שבהן הורשע. האיומים שהשמיע הנאשם אינם מן החמורים והנאשם לא גרם חבלות למאן דהוא בעת התנגדותו למעצר.
16. בא כוח הנאשם ציין כי הנאשם אינו אלוהוליסט למרות שביצע את העבירות בעת שהיה שרוי בגילופין. לדברי הנאשם הוא נוהג לצאת ולשתות עם חברים באירועים מסוימים. עוד ציין בא כוח הנאשם כי לנאשם מקום עבודה מסודר בו הוא עובד בחודשים האחרונים וכי הוא משקיע מאמצים בשיקומו התעסוקתי.
17. בא כוח הנאשם ציין כי מעבר לתקופת המעצר יש לקחת גם בחשבון כי הנאשם היה נתון במעצר בית מלא מיום 5.7.2010 ועד ליום 9.1.2011, ולאחר מכן היה נתון במעצר בית חלקי הכולל יציאה לעבודה במשך תקופה ממושכת נוספת.
18. בא כוח הנאשם הסכים כי המאסר על תנאי, אשר הוטל **בת"פ (רח') 1723/09** הינו חב הפעלה, בשל הרשעתו של הנאשם בשני התיקים שצורפו. עם זאת, ביקש לקחת בחשבון בהפעלת המאסר על תנאי **מת"פ (רח') 3110/08**, שהינו בר הפעלה, כי באותו תיק הוטלו על הנאשם שני מאסרים על תנאי, האחד לתקופה של 10 חודשים בגין עבירות פשע, והשני לתקופה של 5 חודשים בגין עבירות עוון.

המאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים כבר הופעל **בת"פ (אש') 29922-07-13**. מכאן, שיש להסתפק בחפיפה של המאסרים שיטיל בית המשפט מכוח הפעלת המאסרים על תנאי וכן בחפיפה של אלו לכל עונש שיוטל בגין התיקים שבפני בית המשפט, כך שסך הכל ירצה הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים.

19. בדברו האחרון ציין הנאשם, כי השתחרר ממאסר והחל בתהליך שיקום וביקש לא להחזירו לבית הסוהר. הנאשם הגיש מסמך ממנהל אשכול נס ציונה בחברת "גלובוס" (**ענ/1**), בו כתב כי הנאשם "מבצע עבודתו בנאמנות ואחריות על הצד הטוב ביותר", "מגלה נכונות לעבודה מאומצת... והוכיח עצמו כעובד מיומן, בעל מוטיבציה גבוהה, מסור ואחראי". עוד הגיש הנאשם תלושי שכר מעבודתו בחברת "גלובוס" (**ענ/2, ענ/3**).

דין והכרעה

20. אפתח בקביעת מתחם העונש ההולם. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.

21. מביצוע עבירות נגד שוטרים, הכוללים יסוד של אלימות, נפגעים ערכים חברתיים מוגנים משני סוגים: האחד, הגנה על מוסדות אכיפת החוק, שלטון החוק ותפקודן התקין של רשויות אכיפת החוק; השני הגנה על שלומם, בטחונם ושלוות נפשם של השוטרים.

22. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה כי העונש בגין העבירות **בת"פ 40638-06-10** נע סביב מאסר על תנאי לצד עונשים נלווים (ראו למשל: ת"פ (רמ') 6263-08-09 **מדינת ישראל נ' אבו מועמר** (20.1.10); ת"פ (נת') 38156-04-13 **מדינת ישראל נ' אביטל** (9.9.14); ת"פ (ת"א) 45798-01-14 **מדינת ישראל נ' סלומון** (2.10.14)).

העונש בגין העבירות **בת"פ 58650-01-14** נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים (ראו למשל: ת"פ (פ"ת) 527-02-09 **מדינת ישראל נ' וקנין** (6.12.09); ת"פ (נצ') 18447-08-09 **מדינת ישראל נ' ליטבין** (16.12.09); ת"פ (עכו) 1202-03-12 **מדינת ישראל נ' שאהין** (28.5.13); ת"פ (רח') 8504-03-12 **מדינת ישראל נ' אוחנה** (13.7.14); ת"פ (ק"ג) 31206-07-13 **מדינת ישראל נ' טוב** (7.9.14); ת"פ (רח') 26617-03-12 **משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' אבו קטיפאן** (2.11.14)).

23. לקחתי בחשבון את **הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40ט לחוק העונשין): המדובר ברצף של עבירות נגד שוטרים; לעבירות לא קדם תכנון מוקדם ודברי האיומים נאמרו בעת שהנאשם היה בגילופין; האיומים שהשמיע הנאשם הם ברף הבינוני והיה בהם כדי לפגוע בשלוות נפשם ובתחושת הבטחון של השוטרים; הנאשם ביצע עבירות בעת שהיה אמור להיות נתון במעצר בית; אין מדובר במקרה חד פעמי אלא במספר עבירות בשני אירועים שונים.

24. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם את העבירות **בת"פ 40638-06-10** נע סביב מאסר על תנאי לתקופה של מספר חודשים. מתחם העונש ההולם את העבירות **בת"פ 58650-01-14** נע בין מאסר על תנאי לתקופה של מספר חודשים לבין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים, שיכול וירוצה בעבודות שירות.

25. באשר לעונש ההולם בתוך המתחמים, **לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40 לא לחוק העונשין): לחובת הנאשם - יש לציין את עברו הפלילי המכביד, הכולל בין היתר עבירות כלפי שוטרים בנסיבות הדומות למקרה דנן, ואת העובדה כי כבר ריצה מאסרים בפועל; לזכותו של הנאשם - יש לקחת בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם; נסיבות חייו הקשות; הודאתו של הנאשם בביצוע העבירות **בת"פ 58560-01-14**; הבעת רצונו להשתקם והתמדתו בעבודתו; וכן תקופת המעצר שבה היה נתון, וזאת בהצטרף למעצר בית לתקופה ממושכת.

26. כאן המקום להדגיש, כי לא מצאתי שהפסיקה שהגישה התביעה הינה רלוונטית, כאשר זו כללה ברובה עבירות של תקיפת שוטרים. מכאן הפער בין המתחמים להם עתרה באת כוח התביעה למדיניות הענישה הרלוונטית לעבירות שבהן הורשע הנאשם. מנגד, גם הפסיקה שהגיש בא כוח הנאשם לא היתה רלוונטית, משום שכללה ברובה נאשמים ללא עבר פלילי מכביד דומה לזה של הנאשם. עוד יש לציין, כי לא היה באפשרותי לשקול בחיוב את המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש של מאסר, שירוצה בעבודות שירות, לאור תקופות המאסר על תנאי התלויות ועומדות נגד הנאשם, כפי שיפורט להלן.

27. כאשר אני מאזנת בין הנסיבות לחומרה לבין הנסיבות לקולה, מצאתי כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש שנמצא לכיוון המחמיר של כל אחד מהמתחמים, אם כי לא בגבולם העליון. מצאתי מקום לקבוע עונש כולל אחד, תוך שלקחתי בחשבון את מספר העבירות הכולל, תדירותן והזיקה ביניהן (סעיף 40ג). מכאן, שעונש של מאסר על תנאי, הגם שהוא מצוי בגדרי כל אחד מהמתחמים, אינו הולם את הצירוף של העבירות בשני התיקים, אלא יש להורות על עונש של מאסר קצר. לא מצאתי מקום להטיל על הנאשם קנס וזאת בשל מצבו הכלכלי הקשה, אלא שיש להסתפק בהטלת התחייבות.

הפעלת המאסרים על תנאי התלויים ועומדים כנגד הנאשם

28. נגד הנאשם תלויים ועומדים שני מאסרים על תנאי: האחד, **מת"פ 1723/09** שבו הטיל בית המשפט ביום 2.9.09 מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים על כל עבירת אלימות, וזאת למשך 3 שנים; השני, **בת"פ 3110/08** שבו הטיל בית המשפט ביום 18.9.2011 שני מאסרים על תנאי. האחד, לתקופה של 10 חודשים על כל עבירת אלימות, עבירת רכוש ועבירה נגד שוטרים מסוג פשע, וזאת למשך 3 שנים. השני, לתקופה של 5 שנים על כל עבירה של היזק לרכוש, עבירות אלימות ועבירות נגד שוטרים מסוג עוון, וזאת לתקופה של 3 שנים. בית המשפט לא הפעיל את המאסר על תנאי שהוטל **בת"פ 1723/09** משום שגזר הדין בתיק זה הוטל לאחר ביצוע העבירות שבפניו.

29. כתב האישום **בת"פ 40638-06-10** מייחס לנאשם עבירות מיום 25.6.10, כתב האישום **בת"פ 58650-01-14** מייחס לנאשם עבירות מיום 21.9.12. מכאן עולה, כי המאסר על תנאי **מת"פ 1723/09** לתקופה של 7 חודשים, חל ביחס לשני התיקים שצורפו והינו חב הפעלה בשל צירופם של התיקים. לעומת זאת, המאסר על תנאי **מת"פ 3110/08** לתקופה של 5 חודשים, אינו חל ביחס **לת"פ 40638-06-10**, משום שגזר הדין בו הוטל לאחר ביצוע העבירות נשוא תיק זה. לעומת זאת, מאסר על תנאי זה הינו בר הפעלה ביחס **לת"פ 58650-01-14**.

30. בהפעלת המאסר על תנאי בר ההפעלה יש לקחת בחשבון, שכבר הופעל המאסר על תנאי בגין עבירות פשע, אשר נגזר על הנאשם **בת"פ 1723/09**. בית המשפט אמנם הטיל באותו גזר דין שני מאסרים על תנאי, ולפיכך באופן פורמאלי המאסר על תנאי בגין עבירות עוון עודנו בר הפעלה. עם זאת, המדובר בנסיבה שיש לה השלכה על ההחלטה בדבר חפיפת עונשים, משום שלמעשה כבר הופעל

תנאי מתוך גזר הדין.

31. לאור האמור, מצאתי כי יש להפעיל את שני המאסרים על תנאי התלוים ועומדים נגד הנאשם. התביעה אמנם עתרה להפעיל את חלקם במצטבר ואת חלקם בחופף, כך שסך הכל ירצה הנאשם בגינם מאסר לתקופה של 8 חודשים. אולם, משהופעל כבר מאסר על תנאי לפי גזר הדין **בת"פ 3110/08**, מצאתי כי יש להורות על חפיפה מלאה, כך שירצה בגינם מאסר לתקופה של 7 חודשים.

32. **לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים, בגין התיקים שלפניי, בניכוי ימי מעצרו מיום 25.6.2010 ועד ליום 5.7.2010.

ב. אני מפעילה את המאסר המותנה **מת"פ 1723/09** לתקופה של 7 חודשים. אני מפעילה את המאסר המותנה **מת"פ 3110/08** לתקופה של 5 חודשים. מאסרים אלו ירוצו בחופף, כך שהנאשם ירצה בגינם מאסר לתקופה של 7 חודשים. מאסר זה יצטבר למאסר בתיקים שלפניי, כך שסך הכל ירצה הנאשם מאסר לתקופה של 11 חודשים, וזאת בניכוי ימי מעצרו מיום 25.6.2010 ועד ליום 5.7.2010;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת אלימות ועבירות נגד שוטרים מסוג פשע;

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת אלימות ועבירות נגד שוטרים מסוג עוון;

ה. הנאשם יחתום עוד היום על התחייבות בסכום של 2,000 ₪ להימנע מלעבור כל עבירה בה הורשע בתיק זה וזאת למשך שנתיים מהיום. לא יחתום על התחייבות, כאמור, יאסר למשך 24 שעות.

זכת ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י' אדר תשע"ה, 01/03/2015 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים ביום 1.4.15 בשעה 8.00, כשברשותו תעודת

עמוד 6

זהות. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של

שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

הערבויות אשר הופקדו בתיקים שבפניי בת.פ. 10-06-40638 וכן במ"ת 10-06-40642 יעמדו בעינם עד להתייצבותו של הנאשם לריצוי מאסרו ולאחר מכן יוחזרו אליו בכפוף לעיקולים אם ישנם.

על הנאשם ייאסר לצאת את הארץ עד לריצוי מאסרו.

ניתנה והודעה היום י' אדר תשע"ה, 01/03/2015 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק , שופטת

הוקלדעלידיפהמדהלה